

INGEZONDEN.

MALARIA TERTIANA MET LANGE LATENTIE.

Naar aanleiding van KORTEWEG's ingezonden stuk, waaruit blijkt, dat mededeelingen over malariagevallen in malaria-vrije streken eenige waarde hebben, doe ik mededeeling van het volgend geval:

Een 44-jarige grondwerker, die nooit ziek was, werd 21 Mei 1926 ziek aan typische malaria (bloedpraeparaat positief). In 1925 was hij van Mei tot October werkzaam geweest te Ouderkerk aan den Amstel.

Geldermalsen, 7 Juni 1926.

F. M. G. DE FEYFER.

RECHTSPRAAK DOOR GENEESKUNDIGEN.

Naar aanleiding van het berichtje op bldz. 2410 van het nummer van dit *Tijdschrift* van 5 dezer, wil ik een paar kleinigheden in het midden brengen.

PINKHOF meent, dat aan den wensch van hen, die een juridisch hooger beroep van de vonnissen der geneeskundige rechtspraak voorstaan, *wel kan worden tegemoetgekomen, mits de juridische rechter van zijn bevoegdheid op dit gebied een juist begrip heeft* 1).

Deze tegemoetkoming heeft een onjuist uitgangspunt; m.i. is er sprake van tegemoet te komen aan wenschen van sommige artsen om in bepaalde gevallen zich niet te moeten onderwerpen aan onderzoek door en uitspraak van een *juridischen rechter* (dit woord is van dr. PINKHOF), maar van een arts-rechter (dit is heel wat anders dan een rechter, die uit dokteren gaat; deze laatste zou wegens onbevoegd uitoefenen der geneeskunde worden vervolgd).

Het is natuurlijk volkomen juist, dat een ieder, zelfs een *juridische rechter*, een goed begrip moet hebben van zijn bevoegdheid en ik denk dan ook, dat het juridische kamp voor dezen wenk zeer dankbaar zal zijn.

Of inderdaad in Colorado de aanwijzing van artsen door den gouverneur hen altijd tot aanzienlijken stempelt, in den zin dan van „de besten”, moge juist zijn, het is de vraag, of in Nederland een soortgelijke aanwijzing tot gevolg zal hebben, dat nu ook alle artsen zich steeds en gaarne zullen neerleggen bij wat deze, in hoogheid gezetenen, zullen beslissen. Voorloopig is naar mijn overtuiging het recht nog maar het veiligst bij de mannen van het vak; dit geldt zoowel voor artsen als voor hen, die andere beroepen uitoefenen.

Amsterdam, 13 Juni 1926.

C. J. BRENKMAN.

BLOEDSUIKERBEPALINGEN, LANGEREN TIJD NA HET BLOEDAFNEMEN.

Naar aanleiding van het opstel van A. H. J. HINTZEN in het nummer van 8 Mei over het bewaren van bloed voor bloedsuikerbepalingen, zij het mij vergund den schrijver opmerkzaam te maken op een ingezonden mededeeling, voorkomende in dit *Tijdschrift*, 61ste Jrg., 1917, I, bldz. 652, waarin hetzelfde middel, dat hij aanbeveelt, aan de hand wordt gedaan.

Amsterdam, Juni 1926.

E. C. VAN LEERSUM.

1) Ik cursiveer.